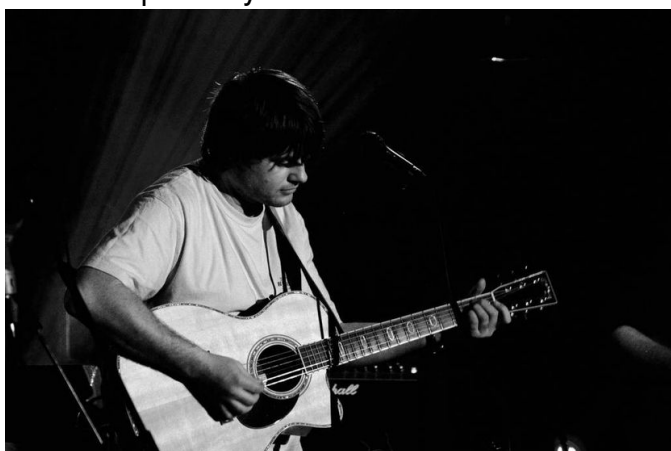

Jestli něco naše žánrová periodika udržuje ve střehu, pak jsou to ony věčné diskuze na téma jestli Folk žije a co je vlastně ještě Folk. Nechci tu vyvolat další spor. Je o mě všeobecně známo, že jsem zastáncem tradičního pojetí folkové hudby, hodnot a myšlenek, které tahle muzika vždy šířila po akustické vlně za hlasitého zpěvu davu, neboť folková je především lidová a neexistuje muzikantské měřítko, kterým by se dala poměřovat, jak se mnozí snaží. Umění je trochu naprd, když si pak lidi nemají co zpívat. Při vši úctě k muzikantskému kumštu, nepovažuji za šťastné současné módní míchání žánru, neboť se domnívám, že v jeho přímém důsledku přicházíme o diváky, protože jsme jako folkaři dost nejednotní a tudíž pro vnější svět nepřehlední. Nedokážeme vyprodukovat hvězdy a když už se tak náhodou stane, ukáže se, že je to rapper... Za padesát let se ale stejně bude zpívat nejspíš stále Nedvěd, stejně jako dnes zpíváme Černé oči jděte spát. Pravda, jestli se ovšem vůbec bude něco zpívat – ale já věřím že jo. Je to věc názoru, ale co by jste chtěli od někoho, komu voní lesní romantika, chutná guláš z kotlíku a špekáčky...

Všiml jsem si jedné věci. Aktivně sleduji a navštěvuji festivaly už 20 let a jako divák i jako muzikant si na mnoha z nich začínám připadat „nepatřičně.“ To je strašně pitomej pocit, nepatřičnost. Mám jasně definováno, proč se mi tahle hudba líbí a proč jsem jí beznadějně propadl a najednou zjišťuji, že ti muzikanti, kteří to cítí stejně, jsou upozadřováni za experimentátory, hudební inovátory nebo hudební produkci úplně odjinud. Na folkových festivalech to pak často vypadá tak, že diváci sledují na pódiu podivný pelmel, předstírající, že všechno je folk, přechájejí několik hudebních těles, které se je pokouší energicky rozjančit, jen aby se stejně dočkali svého Žalmana, Křesťana, Daňka apod. Takových festivalů je většina a zatímco na geniálně vymyšlené Zahradě či Prázdninách v Telči může žánrový mix fungovat díky počtu scén či rozsahu a pestrosti akce, pořadatel průměrného festivalu s jednou scénou se může dočkat nemilého překvapení, že ten mix diváky až tak spolehlivě netáhne.

Až generace slavných folkařů z osmdesátých let pověsí muziku na hřebíček, bude to myslím pro naše festivaly pěkný průšvih. Znam legendární lochotínské Porty bohužel už jen z doslechu, ale zažil jsem mnohokrát Svojsice a čím víc na ně vzpomínám, dochází mi, že tenkrát jako by muzika všech interpretů měla k sobě žánrově blíže, z pohledu diváků pak vše chutnalo všem, nebo alespoň drtivě většině. Na FOLKtimu nebo ve Folku se často dočítám, že střední proud FCT hudby je mrtvé řečiště, ale já pořád vidím a slyším dost mladých kapel, které když dáte vedle starých pardálů, zafungují u diváků tak, že po pár letech máme nové hvězdy... Aniž bychom museli přitvrdit, rapovat nebo bůhví co na pódiu podnikat. Tak co pořád blbneme a vymýšlíme? Jsou takovéto úvahy opravdu tak strašně zaprděné kotlíkaření a nebo se tu jen ve snaze efektně roztančit festivaly evidentně překročily určité hranice otevřené žánrové náruče, ke škodě podstaty žánru? Jistě, hudba je dobrá nebo špatná, ale tady snad nejde o závodění,

ale schopnost neodradit a přitáhnout publikum, nejen na festivaly, ale i v průběhu roku, na koncerty apod.

Je u nás totiž docela dost festivalů postavených na tomto tradičním, řekněme žánrově vyhraněném modelu a fungují velice dobře (a všimněte si, že ani moc nespolupracují s našimi žánrovými periodiky). Protože nevěřím, že ti diváci, co poslouchali folk a country třeba v osmdesátých letech vymřeli nebo začali poslouchat něco jiného (to je prý lékařsky nepravděpodobné) a protože už mě lehce unavily internetové diskuze postavené na vodě, zkusili jsme loni s Ivanem Kurtevem (Art Favore Production) a partou nadšenců udělat takový malý praktický pokus: **Folkové Chvojení**.

Branami prvního ročníku Chvojení prošlo během dvou dnů 1100 diváků. Nový festival na novém místě, jen 5 hvězdných jmen a 15 mladáků, ještě bezmála 2 hodiny po skončení festivalu sedělo cca 700 diváků a zpívalo evergreeny v podání posbíraných muzikantů hrajících akusticky na forbíně. Staré stromy, úžasná atmosféra, vnímání, poslouchání a zpívání. Žádní opilci ani tanečníci pod pódiem. Tak jako kdysi (nedávno).

Je to náhoda? Ještě nevíme, uvidíme v budoucnu, ale mohu prohlásit, že ze všech dosud posbíraných zkušeností, novinářských, pořadatelských či muzikantských, jsem hluboce přesvědčen, že tradiční **FOLK ŽIJE!** a vřele doporučuji to pořadatelům nebo i divákům vyzkoušet.

Folkové Chvojení 2.ročník – 17.-18.června 2011 – Vysoké Chvojno u Holic

Spirituál kvintet · Falešná karta · Žalman a spol · Trdlo · Pavel Bobek · Tempo di vlak · Robert Křesťan a Druhá tráva · Hluboké nedorozumění · Ivo Jahelka · Wyrton · Marien · Stráníci a Jarda Matějů · Modrá nota · Kantoři · Václav Souček · Bob a Bobci · Epy de mye · Slávek Janoušek + Luboš Vondrák · Jen tak tak · Pavlína Jíšová a přátelé · Žamboši · Nezmaři · Pepa Štross · Devítka · Doklobouku

www.chvojení.cz